

Arrest

nr. 55 603 van 4 februari 2011
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 19 oktober 2010 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 29 september 2010.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 7 december 2010 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 14 januari 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. LOOSVELT, loco advocaat S. MICHOLT, en van attaché G. HABETS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De voornaamste gegevens van de zaak kunnen als volgt worden samengevat:

1.1. X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, is volgens zijn verklaringen het Rijk binnengekomen op 4 november 2009 en heeft zich vluchteling verklaard op 5 november 2009.

1.2. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoeker op 18 december 2009 door de Dienst Vreemdelingenzaken overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, waar verzoeker werd gehoord op 24 juni 2010 en op 5 augustus 2010.

1.3. Op 29 september 2010 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot uitsluiting van de vluchtelingenstatus en uitsluiting van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd op 5 oktober 2010 aangetekend verzonden.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u afkomstig uit Afghanistan, meer bepaald uit het dorp Almaskhel in het district Tagab, provincie Kapisa. U bent Pashtoun en soennitisch moslim, geboren op 01/01/1985. Uw vader heet S.(...) M.(...) R.(...) en uw moeder S.(...). U hebt één broer, S.(...) M.(...), ongeveer 25 jaar oud en twee zussen: S.(...) H.(...), ongeveer 23 jaar oud en S.(...) N.(...) ongeveer 20 jaar, beiden woonachtig in Jalalabad. U genoot geen schoolse opleiding.

Uw vader is een vroegere Hezb-e Islami commandant en sloot zich tijdens het regime van de taliban (1996 – 2001) bij deze laatste groepering aan. Sindsdien krijgt hij zijn orders van Q.(...) B.(...), de hoogste bevelhebber van de taliban in uw district Tagab. Sinds uw veertiende of vijftiende vergezelt u uw vader als persoonlijke lijfwacht. Uw vader nam deel aan gevechten en op zijn vraag ging u met hem mee. Deze gevechten waren gericht tegen andere partijen zoals Jamiaat en Harakat, en ook tegen buitenlandse troepen. U bestempelt deze nachtelijke gevechten als "cheriki" of guerrilla. Een andere activiteit was het oppakken en straffen van mensen die voor de regering werkten. Jullie gingen 's nachts naar hun huis en waarschuwden hen om niet meer te werken voor de regering. Indien die persoon aan jullie bedreiging geen gevolg gaf, knoopten jullie hem publiekelijk op, wat ook een waarschuwing mocht zijn voor anderen. Zo haalt u het concrete geval aan van een man, geheten B.(...), die jullie ongeveer drie jaar geleden in zijn dorp Korghal ophingen op beschuldiging van spionage voor de Amerikaanse troepen. Daarbij waren jullie met een groep van ongeveer tien personen, onder leiding van uw vader. U kreeg de taak toebedeeld om de wacht te houden.

Amerikaanse troepen kwamen verscheidene keren naar jullie huis op zoek naar uw vader en, naar u vermoedt, ook naar u. Op een nacht werd jullie huis aangevallen door de Amerikanen om jullie te vangen. U en uw vader konden ontsnappen, maar jullie verloren elkaar uit het zicht. U trok te voet naar het nabijgelegen district Surobi en trok van daar met een auto naar Jalalabad. Daar kon u zes tot zeven maanden onderduiken bij uw zus. Met behulp van uw schoonbroer kon uw reis naar Europa georganiseerd en bekostigd worden. Op 4 november 2009 kwam u in België aan en op 5 november 2009 diende u bij de bevoegde Belgische autoriteiten uw asielaanvraag in.

B. Motivering

Er dient na uw beide gehoren (cgvs1, dd. 24 juni 2010 en cgvs2, dd. 5 augustus 2010) door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen te worden vastgesteld dat het gezien uw achtergrond en job als lijfwacht van uw vader, een talibancommandant, inderdaad aannemelijk is dat u een gegronde vrees heeft vervolgd te worden in de zin van de Vluchtelingenconventie (het verdrag van Genève van 28 juli 1951). Uw verklaringen zijn coherent en gedetailleerd gebleken en stemmen overeen met de door het CGVS geraadpleegde informatie over de concrete omgeving waarin uw activiteiten en asielrelaas zich afspeelden.

Artikel 1, paragraaf F, lid a van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 bepaalt echter dat haar bepalingen niet van toepassing zijn op een persoon ten aanzien van wie er ernstige redenen zijn om te veronderstellen dat hij een misdrijf tegen de menselijkheid heeft begaan, zoals omschreven in artikel 7 van het Statuut van Rome.

Volgens art. 7 van het Statuut van Rome wordt verstaan onder misdaad tegen de menselijkheid: een van de volgende handelingen, indien gepleegd als onderdeel van een wijdverbreide of stelselmatige aanval gericht tegen een burgerbevolking, met kennis van de aanval: moord, uitroeiing, slavernij; deportatie of gedwongen overbrenging van bevolking; gevangenneming of elke andere ernstige beroving van de lichamelijke vrijheid in strijd met de fundamentele regels van internationaal recht; marteling; verkrachting, seksuele slavernij, gedwongen prostitutie, gedwongen zwangerschap, gedwongen sterilisatie, of elke ander vorm van seksueel geweld van vergelijkbare ernst; vervolging van een identificeerbare groep of collectiviteit op politieke, raciale gronden of gronden betreffende nationaliteit, op etnische, culturele of godsdienstige gronden of op grond van het geslacht, zoals nader omschreven is in het derde punt, of op ander gronden die algemeen ontoelaatbaar worden geacht krachtens het internationaal recht, in verband met in dit punt bedoelde handelingen of een misdaad waarover het Hof rechtsmacht heeft; gedwongen verdwijningen; apartheid; andere onmenselijke handelingen van vergelijkbare aard waardoor opzettelijk ernstig lijden of ernstig lichamelijk letsel of schade aan de geestelijke of lichamelijke gezondheid wordt veroorzaakt.

De uitsluitingsclausule betreft niet enkel directe daders van dergelijke misdrijven maar ook medeplichtigen en leidinggevenden, voor zover deze hebben gehandeld met kennis van de praktijken en geen enkele omstandigheid hen van hun individuele verantwoordelijkheid vrijstelt. Medeplichtigheid (cfr. art 25§3 Statuut van Rome van 17 juli 1998) houdt in dat een art. 1F-misdrijf werd gepleegd –eventueel door iemand anders–, dat de persoon in kwestie hierbij een materiële bijdrage heeft geleverd, met een onmiddellijk effect op het misdrijf en dat hij de bedoeling had dat het misdrijf werd gepleegd.

De taliban staat bekend als een organisatie die zich schuldig maakt aan ernstige schendingen van de mensenrechten, zowel gedurende de periode dat zij aan de macht was in Afghanistan (1996 tot eind 2001) als na de verdrijving van het regime eind 2001, tot heden. Het grondig gerapporteerde patroon van doelbewuste aanvallen op burgers door talibanstrijders omvat ondermeer martelingen, terechtstellingen, slachtingen, het gericht en systematisch vernietigen van bestaansmiddelen door middel van een "verschroeide aarde" strategie en gedwongen verhuizingen.

Uit uw handelen en uw verklaringen blijkt duidelijk dat u het programma van de taliban vurig onderschrijft. U stelt: "In mijn opinie, de taliban zijn de beste, ze zijn beter dan de andere, ze laten je niet toe om je gebeden te verwaarlozen, ze laten niet toe om je te scheren, ze laten niet toe om lang haar te hebben, ze laten geen seks toe met mannen en vrouwen" (cgvs1, p.6). Ook de werkwijze van de taliban vindt in uw ogen alle genade: "De dingen die ik vermeldde, zijn goede dingen om te doen, om op te leggen, anders zouden jongens seks hebben met andere jongens, en dat is de ergste zonde in de islam" (cgvs1, p.6). Nadat u ongeveer acht jaar lang uw vader in zijn rol van talibancommandant op de voet volgde als zijn persoonlijke lijfwacht bent u ook dan ook goed op de hoogte van de toegepaste strategieën en strafmaatregelen van de taliban. U haalt aan: "Bijvoorbeeld was er tijd voor de gebeden, mijn vader zou zijn mannen sturen naar de bazaar om te zien of er nog iemand was. Dan zouden ze die straffen met een zweep, genoemd 'dura'. Dat was een voorbeeld van een activiteit" (cgvs1, p.7). Gevraagd naar andere straffen antwoordt u: "Er waren verschillende straffen voor verschillende misdaden. Bijvoorbeeld voor diefstal, als er serieus gestolen werd, dan werden de handen afgehakt, er was zweepslagen, voor overspel was er stenigen, voor moord was er doodstraf" (cgvs1, p. 7). De activiteiten van uw vader gedurende die ongeveer acht jaar blijkt u eveneens grondig te appreciëren, dit blijkt uit volgende verklaring: "Wel, ik waardeerde wat mijn vader deed, iedereen moet zijn religie respecteren. Mijn vader volgde het religieuze pad en ik was trots op mijn vader" (cgvs1, p. 7). Zijn bevelen tot zweepslagen lijken bij u geen enkel moreel bezwaar op te wekken: "Als er geen dwang gebruikt zou worden, de meeste mensen zouden de regels niet volgen. Het is een goed iets om de mensen te dwingen om die regels te volgen" (cgvs1, p7).

Naast de steun aan de ideologie en de werkwijze van de taliban blijkt ook dat u effectief betrokken was bij activiteiten van de taliban. Zo haalt u uw betrokkenheid bij het intimideren en terechtstellen van politieke tegenstanders aan: "Er waren een paar mensen die voor de regering werkten. We waarschuwd hen om te stoppen met werken voor de regering. Als ze niet gehoorzaamden, dan gingen we naar hun huis, namen hen mee en hingen hen op aan een boom en dat zou een les zijn voor andere mensen zoals hen, om niet voor de regering te werken" (cgvs1, p.5). Wanneer het cgvs daarbij vraagt of zoiets regelmatig gebeurde antwoordt u: "Ja, we deden dat regelmatig. Het was voor onze veiligheid, want zulke mensen die voor de regering werken, informeren de autoriteiten ook over onze plek. Dan konden de Amerikanen ons aanvallen..." (cgvs1, p.5). U verwijst naar een concreet geval waarbij jullie groepering, ongeveer drie jaar geleden, een vermeende politieke tegenstander terechtstelde: "Eén keer gebeurde het, we gingen naar het huis van een persoon, in het dorp Korghal, we gingen naar hem, we knootten hem op, en 's morgens zagen de mensen hem. Zijn naam was B.(...)" (cgvs1, p. 5). U verduidelijkt de omstandigheden van de actie als volgt: "Mijn vader informeerde zijn collega's met wireless. Er was een groep van tien mensen, mijn vader, ik en andere mensen" (cgvs1, p.5). U omschrijft uw rol bij de actie als volgt: "Mijn plicht en functie in dat geval was de veiligheid bewaken. Er konden Amerikanen komen, of andere groepen. In zulke gevallen, niet alle mensen gaan hem pakken, verschillende mensen hebben verschillende functies in zulk geval" (cgvs1, p.11). Hieruit blijkt dat u de terechtstellingen door opknoping hielp mogelijk maken en vergemakkelijkte en de omstandigheden waarin de misdrijven konden gepleegd worden mee vorm gaf. Ook op volgende verklaringen, waarbij u steeds in het meervoud spreekt, dient de aandacht te worden getrokken: "...dan gingen we naar hun huis, namen hen mee en hingen hen op aan een boom..." (cgvs1, p.5); "Ja, we deden dat regelmatig. ... want zulke mensen die voor de regering werken, informeren de autoriteiten ook over onze plek..." (cgvs, p.5). "We gingen dan naar huizen van mensen, we klopten op hun deur, en we zegden dan dat ze dat niet meer mochten doen; we waarschuwd hen door hen persoonlijk te contacteren" (cgvs1, p.5). Dit doet het vermoeden rijzen dat, hoewel u enkel de opknoping van B.(...) aanhaalt als concreet voorbeeld en beweert dat dit slechts één keer gebeurde, deze terechtstelling geen geïsoleerd geval was en dat u in deze periode van ongeveer acht jaar meerdere keren rechtstreeks betrokken was bij het mogelijk maken en vergemakkelijken van grove schendingen van het humanitaire recht.

Daarnaast dient er nog op gewezen te worden dat de acties waarbij u betrokken was ook burgers troffen. Tijdens het herconvocatie-interview vraagt het cgvs expliciet of het burgers waren die voor de Amerikanen spioneerden en u bevestigt dit met: "Ja, het waren gewone mensen" (cgvs2, p.5).

Eveneens dient de vraag gesteld te worden of u zelf ooit enige actieve poging ondernam om u aan deze betrokkenheid bij schending van de mensenrechten te onttrekken. U verklaart dat u bij een aanval door de Amerikaanse troepen op uw huis de woning kon ontvluchten en daarna naar Separdar kon

ontkomen. Na twee nachten in Separdar ging u via Surobi naar Jalalabad, waar u opgevangen werd door uw zus en schoonbroer. Na zes of zeven maanden kon u met de steun van uw schoonbroer het land verlaten en reizen naar Europa. Wanneer u uit lijfsbehoud op deze wijze Afghanistan kon ontvluchten, rijst de vraag waarom u dit nooit eerder deed. U haalt aan: "Ik ging niet eerder, omdat het mijn ideaal was om mijn streek te bevrijden" (cgvs1, p.11). Dit gegeven getuigt ervan dat, hoewel u blijkbaar de mogelijkheid bezat om zonder veel omwegen uw leefomgeving te verlaten, u daartoe nooit een poging ondernam. Dit is minstens bezwarend te noemen, daar uit voorgaande paragrafen blijkt dat u wel degelijk op de hoogte was van het feit dat u betrokken was bij daden die kaderen in het systematisch aanvallen van burgers en het schenden van mensenrechten. Daarbij stelt u dat u niet weet wat er stond te gebeuren indien u weigerde aan de terechtstelling deel te nemen of die te vergemakkelijken: "Ik weet het niet, maar het zou mijn beslissing zijn om niet te gaan. Ik weet niet wat hun reactie zou zijn. Ze konden me dwingen of me toelaten om achter te blijven" (cgvs 2, p.7). Dit duidt er nogmaals op dat u zelf nooit een actieve poging deed om u aan het bevel van uw vader te onttrekken en dat de mate van dwang waaraan u onderhevig was danig dient gerelativeerd te worden.

Op basis van uw verklaringen moet geconcludeerd worden dat u bewust hebt deelgenomen aan misdaden tegen de menselijkheid zoals bepaald in artikel 7 van het Statuut van Rome inzake het Internationaal Strafgerechtshof van 17 juli 1998.

Als verschoningsgrond haalt u aan: "Als een zoon was het een plicht om mijn vader te vergezellen" (cgvs1, p.4). Bevelen van hogerhand, ook al komen ze van uw vader, zijn echter geen verschoningsgrond voor misdaden tegen de menselijkheid, gezien deze bevelen overduidelijk onwettig zijn (Statuut van Rome artikel 33 par.2). Het feit dat u daarbij, zoals in paragrafen hierboven aangetoond, nooit bezwaren maakte tegenover de ideologie en werkwijze van de taliban, duiden eerder op een vrijwillige deelname aan de mensenrechtenschendingen en doen zodoende grondig afbreuk aan uw verschoningsgronden.

Dat u niet op de hoogte was op voorhand van de terechtstelling door ophanging van de burger B.(...) op beschuldiging van spionage voor de Amerikanen maakt u niet aannemelijk. U verklaart: "Mijn vader informeerde zijn collega's met wireless, er was een groep van tien mensen, mijn vader, ik en andere mensen" (cgvs, p.5). In deze omstandigheden, én gegeven de context waarin u zich reeds jarenlang bevond, is het moeilijk te geloven dat u, als persoonlijke lijfwacht van uw vader, niet wist wat er die nacht stond te gebeuren.

Om deze redenen dient u te worden uitgesloten van bescherming onder de Vluchtelingenconventie in de zin van art.1 par. F(a) van de Conventie van Genève van 28 juli 1951, dewelke bepaalt dat de bepalingen van het Verdrag van Genève niet van toepassing zijn op een persoon ten aanzien van wie er ernstige redenen zijn om te veronderstellen dat hij zich schuldig heeft gemaakt aan handelingen welke in strijd zijn met de doelstellingen en beginselen van de Verenigde Naties (zoals beschreven in de preambule en art.1 en art.2). Om dezelfde redenen kan u ook het statuut van subsidiaire bescherming niet worden toegekend ingevolge van artikel 55/4 (a) van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980.

C. Conclusie

Steunend op artikel 57/6, eerste lid, 5° van de Vreemdelingenwet meen ik dat u uitgesloten dient te worden van bescherming onder de Vluchtelingenconventie alsook van bescherming onder de subsidiaire beschermingsstatus."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste middel, afgeleid uit de schending van de artikelen 1, A (2) en 1, F (A) van de Conventie van Genève, de artikelen 55/2 en 48/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (vreemdelingenwet), de materiële motiveringsplicht en het proportionaliteitsbeginsel, betwist verzoeker de conclusie van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen dat hij moet worden uitgesloten van de vluchtelingenstatus omdat hij uit vrije wil misdrijven tegen de menselijkheid zoals bepaald in artikel 7 van het Statuut van Rome inzake het Internationaal Strafgerechtshof van 17 juli 1998 heeft gepleegd. Hij wijst erop dat hij in Afghanistan nooit een andere keuze heeft gehad dan zich aan te sluiten bij de Taliban en zich in te zetten voor het gedachtegoed. Hij heeft immers steeds gehandeld in opdracht van zijn vader, naar wie hij opkeek en door wiens macht hij verblind was. Hij benadrukt dat hij met het gedachtegoed van de Taliban is opgevoed en nooit iets anders heeft gekend. Bovendien is hij ongeschoold en kwam hij nooit in contact met andere overtuigingen en denkpatronen die hem tot betere inzichten konden brengen. Verzoeker stelt dat thans zijn ogen zijn opengegaan betreffende de Taliban en dat hij nu maar al te goed beseft dat de praktijken van de Taliban gruwelijk en niet te rechtvaardigen zijn. Hij onderschrijft op heden de regels van de Taliban dan ook niet langer, hetgeen zijns inziens duidelijk blijkt uit zijn gehoren, waar hij vaak in de verleden tijd sprak. Bij terugkeer

naar Afghanistan vreest verzoeker dan ook niet alleen vervolging door de Amerikanen maar tevens door de Taliban aangezien hij zich gekant heeft tegen de praktijken en het gedachtegoed van de Taliban. Onder verwijzing naar *"The application of the Exclusion Clauses: Article 1F of the 1951 Convention relating to the Status of Refugees"* van UNHCR, benadrukt verzoeker tot slot dat de uitsluitingsgronden restrictief geïnterpreteerd dienen te worden, zodat de conclusie van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen in geen enkel opzicht de toepassing van artikel 1, F (a) van de vluchtelingenconventie en artikel 55/2 van de vreemdelingenwet kan rechtvaardigen.

2.2. In een tweede middel, afgeleid uit de schending van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet, de materiële motiveringsplicht en het proportionaliteitsbeginsel, betoogt verzoeker dat hem hoe dan ook de subsidiaire beschermingsstatus moet worden toegekend, zelfs indien hij valt onder de uitsluitingsgrond. Hij citeert in dit verband uit *"UNHCR's Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Iraqi Asylum-seekers, August 2007"* en uit *"The application of the Exclusion Clauses: Article 1F of the 1951 Convention relating to the Status of Refugees"* en baseert zich voor zijn verzoek tot toekenning van de subsidiaire bescherming op de onstabiele veiligheidssituatie in Afghanistan.

2.3. Als bijlage bij het verzoekschrift wordt volgend stavingstuk gevoegd: *"UNHCR's Guidelines on International Protection: Application of the Exclusion Clauses: Article 1F of the 1951 Convention relating to the Status of Refugees"*, 4 september 2003, p. 1-4.

2.4. Blijkens de bestreden beslissing is de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van oordeel dat verzoeker overeenkomstig artikel 55/2 van de vreemdelingenwet juncto artikel 1, F (a) van de Conventie van Genève dient te worden uitgesloten van de vluchtelingenstatus omwille van zijn betrokkenheid bij activiteiten van de Taliban. Om dezelfde redenen dient verzoeker volgens de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen te worden uitgesloten van het subsidiaire beschermingsstatuut ingevolge artikel 55/4 (a) van de vreemdelingenwet. De commissaris-generaal acht verzoekers verklaringen, dat hij in de uitoefening van zijn job als lijfwacht van zijn vader, een talibancommandant, betrokken was bij acties waarbij ook burgers betrokken waren, geloofwaardig, coherent en gedetailleerd en concludeert dat verzoeker gedurende een periode van ongeveer acht jaar meerdere keren rechtstreeks betrokken was bij het mogelijk maken en vergemakkelijken van grove schendingen van het humanitaire recht, hij wel degelijk op de hoogte was van het feit dat hij betrokken was bij daden die kaderen in het systematisch aanvallen van burgers en het schenden van mensenrechten, hij nooit een actieve poging deed om zich aan het bevel van zijn vader te onttrekken en de mate van dwang waaraan hij onderhevig was danig dient gerelativeerd te worden. Volgens de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen moet derhalve op basis van verzoekers verklaringen geconcludeerd worden dat hij bewust heeft deelgenomen aan misdaden tegen de menselijkheid zoals bepaald in artikel 7 van het Statuut van Rome inzake het Internationaal Strafgerechtshof van 17 juli 1998.

2.5. De Raad beschikt inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen over volheid van rechtsmacht, dit wil zeggen dat de hij het geschil in zijn geheel aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006*, nr. 2479/001, 95). Door de devolutieve kracht van het beroep is de hele zaak op de Raad overgegaan met al de feitelijke en juridische vragen die daarmee samenhangen. In het kader van zijn declaratieve opdracht, namelijk het al dan niet erkennen van de hoedanigheid van vluchteling en het al dan niet toekennen van het subsidiaire beschermingsstatuut, aan de hand van alle elementen van het dossier, herneemt hij de zaak volledig ongeacht het motief waarop de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de bestreden beslissing heeft gesteund.

2.6. Luidens artikel 55/2 van de vreemdelingenwet en artikel 1, F (a) van de vluchtelingenconventie wordt een vreemdeling uitgesloten van de vluchtelingenstatus wanneer hij een misdrijf tegen de vrede, een oorlogsmisdrijf of een misdrijf tegen de menselijkheid heeft begaan, zoals omschreven in de internationale overeenkomsten die zijn opgesteld om bepalingen met betrekking tot deze misdrijven in het leven te roepen, of wetens en willens heeft aangezet tot of anderszins heeft deelgenomen aan dergelijk misdrijf. Het in de bestreden beslissing geciteerde artikel 7 van het Statuut van Rome van 17 juli 1998 inzake het Internationaal Strafhof omschrijft wat onder misdrijven tegen de menselijkheid dient te worden verstaan. Er dient evenwel te worden benadrukt dat artikel 1, F van het Verdrag van Genève een uitzonderingsbepaling is met bijzonder zware gevolgen en dan ook, inzonderheid wat de vaststelling

en de kwalificatie van de feiten betreft, met de grootste omzichtigheid en restrictief moet worden toegepast.

2.7. In tegenstelling tot wat de verwerende partij voorhoudt zijn verzoekers verklaringen niet coherent en gedetailleerd. Immers, in eerste instantie valt het de Raad op dat verzoeker gedurende het gehoor op geen enkel moment de Afghaanse kalender gebruikt. Ter terechtzitting, gepeild naar verzoekers kennis dienaangaande stelt de Raad vast dat verzoeker de Afghaanse kalender inderdaad niet kent omdat hij, volgens zijn verklaringen, analfabeet zou zijn. Verzoeker is Pashtoun en beweert analfabeet te zijn en op de vraag hoe het komt dat hij het Dari machtig is (verklaring DVZ, vraag 8 – “talen van oorsprong”) antwoordt hij *“dat iedereen in Afghanistan Dari spreekt”*. Er op gewezen dat dit niet het geval is in een streek waar hoofdzakelijk Pashtoun wonen (gehoor, p. 6) en het Dari aangeleerd wordt op school stelt verzoeker het Dari maar een beetje te kennen en Dari geleerd te hebben onderweg naar België. Voorts verklaarde verzoeker op de Dienst Vreemdelingenzaken *“(…) ik was lid van de Hezbe Islami”* en *“Mijn vader en de rest van de familie waren lid van de partij Hezbe Islami (...) mijn broer is nog altijd aan het vechten voor Hezbe Islami”* (verklaring DVZ, stuk 9, p. 2, nr. 3). Tijdens het gehoor bij het CGVS (gehoor I 24 juni 2010) luidt het als volgt: *“Mijn vader was een commandant van HI. Ik was zijn zoon en ik vergezelde hem altijd. Daardoor kreeg ik problemen. (gehoor, p. 2). (...) In het verleden was mijn vader een commandant van HI. Op een bepaald moment, na de overname van de taliban eindigden de activiteiten van HI in onze streek. Mijn vader ging bij de taliban. Hij was actief als een commandant voor de taliban. (...) Na de val van de taliban was mijn vader nog steeds actief voor de taliban in onze streek. (...) HI bestond ook in onze streek en was actief. Maar mijn vader had geen relatie met de partij, hij had verschillen, ik weet niet precies wat. (p.3) Wat kunt u mij zeggen van de leiders HI? Meneer Gulbuddin is de leider van de partij. Wat kun je meer vertellen over Gulbuddin? Ik weet niet veel over hem te vertellen, ik heb hem nooit gezien. Waar komt hij vandaan? Ik weet het niet. Ik hoorde enkel zijn naam. Had Gulbuddin ooit een belangrijke functie in Afghanistan? Ik was een kind, maar ik weet dat hij een belangrijke positie had in Afghanistan. Maar wanneer ik opgroeide, dan had die niet meer, dat was vroeger. (p. 4) (...) Ben ik correct als ik dan zeg dat, dat voor de taliban was? Ja. Is het correct als ik zeg dat u vanaf uw 14 tot 15, tot u het land verliet, dus 7 à 8 jaar, betrokken was in taliban-activiteiten? Ja. (p. 5) (...)”*.

Deze verklaringen betreffen essentiële onderdelen van verzoekers relaas en kunnen allerm minst als coherent worden aangenomen, temeer verzoeker ter terechtzitting weer een andere verklaring geeft en op de vraag waarom zijn oudere broer niet als lijfwacht diende voor zijn vader stelt dat dit niet het geval is omdat zijn oudere broer van een andere partij is, de “talibanpartij” is. Zo verwerende partij van oordeel is dat verzoekers verklaringen wel degelijk coherent zijn dan is het aan verwerende partij aan te tonen, met objectieve en concrete informatie, dat dit het geval is. De Raad kan niet nagaan of verzoekers verklaringen over Hezbi Islami en de Taliban in zijn regio op enige waarheid berusten vermits het administratief dossier beperkt is tot een map van Tagab, verzoekers regio van afkomst en twee bladzijden *“info Wikileaks over door KV aangehaalde personen”* (“Report of Air strike IVO Tag Ab, Kapisa”). De Raad stelt vast dat verzoeker inderdaad verschillende namen noemt van, volgens de informatie van Wikileaks, *“High Value Individual(s)”*, en andere dan weer niet kent wanneer deze door de interviewer worden genoemd (gehoor II). Waarom deze personen *“High Value Individual(s)”* kan niet ondubbelzinnig worden afgeleid uit deze summier berichtgeving (informatie van 2007-09-19: Warning: “This is an information report, not finally evaluated intelligence”; eigen vertaling: opgepast niet definitief geëvalueerde informatie).

Waar in de bestreden beslissing wordt gesteld *“Uw verklaringen zijn coherent en gedetailleerd gebleken en stemmen overeen met de door het CGVS geraadpleegde informatie over de concrete omgeving waarin uw activiteiten en asielrelaas zich afspeelden.(...) De taliban staat bekend als een organisatie die zich schuldig maakt aan ernstige schendingen van de mensenrechten, zowel gedurende de periode dat zij aan de macht was in Afghanistan (1996 tot eind 2001) als na de verdrijving van het regime eind 2001, tot heden. Het grondig gerapporteerde patroon van doelbewuste aanvallen op burgers door talibanstrijders omvat ondermeer martelingen, terechtstellingen, slachtingen, het gericht en systematisch vernietigen van bestaansmiddelen door middel van een “verschroeide aarde” strategie en gedwongen verhuizingen.”*, kan de Raad enkel vaststellen dat de “geraadpleegde informatie” beperkt is tot *“info Wikileaks over door KV aangehaalde personen”*, hetgeen bezwaarlijk wijst op een zorgvuldig onderzoek.

2.8. In de marge wordt erop gewezen dat verzoeker geen enkel document neerlegt met betrekking tot zijn identiteit en afkomst. Volgens hem zou zijn taskara bij zijn zus liggen in Jalalabad. De reden waarom hij de taskara niet heeft laten opsturen is, volgens zijn verklaringen ter terechtzitting, omdat dit voor haar te gevaarlijk is. Verzoeker vervolgt dat indien de taliban zou weten dat zijn zus zijn taskara

zou opgestuurd hebben dan zou ook zij problemen krijgen met de taliban. Verzoeker erop gewezen dat zijn zus en schoonbroer zijn vlucht naar Europa hebben gefinancierd, stelt hij dat de taliban dit niet weet.

2.9. Dienvolgens dient te worden vastgesteld dat essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of hervorming van de bestreden beslissing zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen. De bestreden beslissing dient derhalve overeenkomstig artikel 39/2, §1, tweede lid, 2°, van de vreemdelingenwet te worden vernietigd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 29 september 2010 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vier februari tweeduizend en elf door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

M.-C. GOETHALS